

Wilde je vroeger in Sliedrecht zwemmen dan was je aangewezen op buitenwater. Dat was in het zwembad in de haven, in het Klein Diepje, het Middeldiep of in het 'Grote Diep'. Met het laatste werd de rivier de Merwede aangeduid. Een plek die bij laag water geschikt was, vond men bij de toenmalige Merwesingel. Velen maakten er gebruik van ...

Ruimte voor de revier

Nou de zeumer op z'n end lôôpt, magge me toch wel stelle datte me veul mooie daege hebbe gehad. Gêên echte tropische tempereture op een enkelden dag nae en van omweer of zwaere haogel en regenboie hen wij in onze contraaie ok niet aals teveul last gehad. Gezellig naer de zêê, zô mè z'n aalle op een kluitjie zegge sommiges, mor ikzellef hê graeg liever een bietjie meer de ruimte. Dà betekent in de mêêste gevaalle dà je hōôguit honderd meter vedder hoef te lôôpe om een plek van 'n daolder te bemachtige. Temet iederêên laet z'n aaige vlak bij een duinovergang of strandtent neervaalle en zōôdoende kan 't daer knappies vol weze.

Vroeger, meer as 'n haaleven êeuw geleeje, toe gonge me nog mor amper op vekansie. Een enkele keer gonge me een daegchie naer de 'bêêstenbogerd' waermee we d'n dieretuin Blijdorp bedoelde. En 't kon ok wel beure datte me naer 't strand in Hoek van Holland gonge. 't Mos aamel nog met 't openbaore vervoer, want oto's hadde me nō nie en daerdeur gong d'r veul tijd velore met 't raaize, hoewel in de file stinge me toe zelde, dat is ok waer!

Mêêstentijds gonge me in de zeumer naer de strandjies bij ons in de buurt en dan veraal naer 't strand aan de Maarewesingel. Sjonge jonge, wat hen we daer fijn kanne speule. Over lêêgeb, dan liep 't waoter bekant weg tot de kop van de kribbe waer tusse dat strandjie leet.

We wiere wel deur ons moeder gewaorschouwd veraal bij de kribbe weg te blijve, want daer kon 't kaaile van de strôôm en wier 't inêens diep. Dà betekende aaltijd goed uitkijke voor je aaiige en voor de moeders die met 'n braai- of haakwaareksie onder de bôôme op de glooiing zatte was 't eve goed oppasse geblaeze. Soms krioelden 't gewoon, zôôvel Slierechse jongeloi as dat 'r op de zandplaet rondbanjerde. As de vloed in 't waoter kwam wier 't standjie steeds klaainder en over hôôgwaoter verdween het hêemel onder water. Dan mog ie daer aallêen nog blijve as ie goed kon zwemme. Onderlest hè 'k gezien dat de leste krib die d'r nog aan de Singel lee, weggeknijperd wier. De stêene die d'r vanaf kwamme wiere ter verstevinging van de revieroever onder op de lêêgwaoter lijn gelost. Aal met aal ving ik 't mor een kaol gezicht nou d'r in plek van zô 'n staotige krib enkeld nog een piereschijterig rôôd boeichie leet te dobbere om voor de sloopvaart aan te geve waer 't vaerwaoter lôôpt. Een biejtie 'blôôtekonterig' zôôas 't waoter nou verbijgaot naer Dordt. Ruimte voor de revier hiet dat, dan kan 't regenwaoter in vollegende jaere makkelijker naer zêê strôôme!

Huib Kraaijeveld